

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

I. Quia cadentem mundum sustinet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

lorum. Et ipsa Virgo lib. 6. cap. 10. dixit. Nullus ita alienatus est à Deo nisi omnino fuerit maledictus, qui si me invocaverit non revertatur ad Deum & habebit misericordiam.

Quod ipsum *pelbartus Stella lib. 12. profecutus part. 2. art. 1.* Servire B. Mariæ, devoteque & debite eam venerari, est certissimum, & securum signum salutis æternæ. Idem docet *Joannes Rusbrochius lib. 2. spir. nupt. cap. 77.* Hanc Sacratissimam Virginem quisquis imitatur; quidquid virtutibus contrarium est, superat, & ad illud pertingit regnum, ubi cum Filio suo in omnem regnat æternitatem. Verum & totius Græcæ Ecclesiæ in *Mensis 16. Mart.* idem fuit sensus. Illuc jure unusquisque contendit, ubi securam salutis suæ fiduciam habet: ac certe ubi simile nobis refugium patet, seu apud te Domina, quæ es Protectrix animarum nostrarum? Quia ut *ibidem 21. Martij*, carnem Filij tui, & virgam virtutis adepti, per eam inimicorum nostrorum fastum prosterimus, quotquot te ferio amantes contentione indefinente laudamus, & te Inventrice dignâ sese ac rerum omnium Administrâ utitur Deus, esque pà voce omnium te laudantium Salus æterna.

Illam ergo precemur cum *Joseph Confess. 22. Martij ibid.* Honore venerando dignum est puerperium tuum, ex quo ipse prodijt Deus, quem intercessione tuâ permovere, ut omnes indubitâ fide te colentes, ab inferorum horrendo supplicio præstet immunes. Neesse tamen est esse memorem moniti dati à *S. Bonav. tom. 7. Epist. que continet 25. memorabilia memor. 3.* Ut tua devotio sit illi accepta, & reverentia grata; ipsius puritatem & munditiam omni virtute, mente & corpore illibatè in te ipso servando, toto conatu nitaris, humilitatis & mansuetudinis ejus vestigia imitari.

CAPUT V.

Beatam dicit Mariam mundus universus.

1. Quia cadentem mundum sustinet.

Cadentis mundi Erectricem, vocavit *S. Joseph. Confess. in Mensis 2. Jan. 44. 5.* Quia ut *Jdiota* dixit. Per ipsam, in ipsa, & cum ipsa, & ab ipsa habet mundus & habiturus est omne bonum.

Neque

Neque sine gravi ratione asseruit *Novarinus in Umbra Virginis num: 553.* Quod non corruat mundo Virgini debet, quæ nunquam corrui. Et *Menæa 15. Martij.* Tu es sola totius mundi notela. *Galatinus lib. 2. c. 4. de arcanis.* Mundus ipse ob nostras pravas actiones nullo pacto consistere posset, nisi ipsa gloriosa Virgo eum sua misericordiâ & clementiâ pro nobis orando sustineret. *Mauritius de Villa probata serm. 27.* Sicut pisces non possunt vivere sine aqua, ita nos malè haberemus sine Bmæ Virginis gratia. *S. Antoninus p. 1. lit. 14. cap. 4. parag. 4.* Ut hæc inferiora variantur secundum motum lunæ, ita suis Maria meritis & precibus sustentat mundum, & quasi regit, undè mundi Regina dicitur. *Leo Imp: orat. 2. de Assumpt.* Illa est Anchora quæ totum mundum continet & servat. Et rursus *Joseph Conf. ibid. 13. Junij.* Salve omnium omninò mortalium Conservatio, atque Tutela, Illustrissimorum item Martyrum Coronamentum planè Divinum. Et adhuc *ibid.* Tu Adami Tabernaculum humi procumbens restituisisti in integrum. *S. Ephrem orat: de B.V.* Per te reconciliati sumus Christo Deo meo, Filio tuo, Tu captivorum Redemptio, tu omnium Salus, ave Pax, Gaudium & Salus totius mundi: ave Mediatrix gloriosissima; ave universi terrarum orbis Auxiliatrix.

Sed jam per tot testimonia fatigatis auribus data quiete oculos animosquè illà visione recreemus, quæ olim *sancto Ordinis Prædicatorum Fundatori* exhibita. Videbatur jam in exitium mundus ruere, atque ad ultimam omninò ruinam disponi, cum *Fridericus 2dus Imp.* nihil non ageret, ut sedem Pontificis Romani protereret, à qua se jam *Orientalis Ecclesia* alienaverat, *Saladinus* in *Syria* exercitus Christianos proffigaverat. Tum vidit iratum humano generi Christum *S. Dominicus* fulmina veluti intentantem, sed *SSmæ Virginis* eundem mitigatum precibus, & effectus placationis fuit. *Albigensium hæresis* cum alijs pluribus protrita, *Prussia, Lithvania, Livonia* cum alijs finitimis Provincijs lumine fidei illustratæ: *Mahometani* ex *Hispania* ejecti, plurimæ in *Africa* urbes, & *Insulæ* ab *Europæ Principibus* occupatæ.

Potest huc afferri, quod de Virgine dixit *Petrus Damianus serm. 1. in Nativ. Virg.* Hæc est quam decet Matrem & Regeneratricem cognominari. Quod quasi explicari potest verbis *S. Anselmi lib. de Orat.* Per illam elementa renovantur, homines salvantur, & Angeli redintegrantur. Et siquidem juxta *S. Richard. à S. Laur. lib. 10.* data est Angelis in restaurationem, sed non solis. *Anton. de Padua expos. myst. in Eccles. cap. 24.* Nota quod dicitur *Maria Columna*, quia nostram fragilitatem sustentat. *Bed. tom. 7. sermone de S. Maria.* Mundus deletus esset, nisi per preces *S. Mariæ* sustineretur.

Scribit *Frater Theodoricus de Apoldia in vita S. Dominici lib. 1. cap. 12.* Fuisse duodecim Abbates *Cisterciensium* ad prædicandum contra *Albigenses* missos, ex his unus interrogavit mortuum quem resuscitaverat, quid vidisset in altera vita. Respondit.

spondit. Vidi Dominam nostram Mariam tribus diebus continuis flexis genibus corā Filio suo pro populo suo deprecantem. Exprobrabat Filius beneficia, quæ contulit in mundum, accusabat maleficia quæ recepit. Tum Mater Bone Fili non pro illorum malitia, sed pro mansuetudine tua agas, & tandem victus Maternis precibus Christus dixit. Ut vis ita faciam adhuc clementer cum hominibus, mittam eis Prædicatores qui eos ad agendam pænitentiam hortentur; & tum excitatus est ordo S. Dominici.

Ita certè est ut dixit *Zach. Christop. serm. de Assumpt. B. V. Virgo Securitas, & Abscessio à turbine iræ Dei fulgurantis, & à pluvia, & à grandine iustarum Dei indignationum.* Bernardus adductus à *S. Bonav. Spec. cap. 3.* Tolle corpus hoc solare quod illuminat mundum, ubi dies? Tolle Mariam hanc maris stellam, quid nisi caligo involuens, umbra mortis, ac densissimæ tenebræ relinquuntur, & omnia merum nihil. Sed ad hoc ipsum facit quod legitur *Vita Beate Veronicæ de Binasco Virginis Libri 3ij cap. 3.* De cognitis ab ea peccatis hominum ac præcipuè Sacerdotum.

Virgini Veronicæ rapti potitæ sæpe numero Christus ostendit, quæ impij mortales admitterent crimina, quibus Divina bonitas ad iram concitatur. Aiebat verò Christus Veronicæ: Attendito Filia mea, quantis sceleribus in me peccent Sacerdotes mei, qui deinde omni veneratione posthabita, infrunita fronte ad altare meum accedunt, Divinam oblaturi Hostiam. Considerato quoque Filia mea, quantâ erga illos utor patientiâ. Ego ipse Christianos meos patientissimè suffero, qui polluto corde, & immundis labijs, & manibus me sub Sacramento contingunt; talibus profectò impij sceleribus apertâ terrâ deglutiri promerentur. Expecto autem illos patienter, apertisque misericordiæ visceribus, ut emendati ad me redeant; quod si eos non pœnituerit, fiet illis iudicium sine misericordia. Quamobrem et atque eos, qui mihi puro corde famulantur ad lacrimas excito, utq; assiduas coram me preces effundant, pro quibusvis à via veritatis errantibus, ac præsertim pro sceleratis Christianis meis, spiritu meo suadente, perhortor. *Cap. 4. De ostensis partibus damnatorum.*

Superùm Regna tenens Veronica, à Christo Deo immortalī quem tunc Angelorum circumdabat chorus ad tetros inferorum carceres ducitur. Vidit autem Christo duce damnatorum loca plurima. Primus quidem profunda nimis voragine horrendus erat. Dixit verò Dominus Virginem allocutus. Hic est Principum & Dominorum, qui æternis addicti fuerunt supplicijs locus infelix: quod sequitur antrū est nobilium, eorumvè, qui superbiâ tumentes, æterna bona contempserunt. Tertius quem conspicis locus est, ubi Faneratorum animæ cruciantur, quorum tam magnus ibi numerus videbatur, quot esse homines in universa terra minimè Veronica arbitra-

arbitrabatur. His proximior erat pauperum carcer, erantque cœteris pauciores. Tum antrum immane vidit, ubi Religiosorum animæ durioribus affligebantur tormentis. Dixit autem Christus, Hi sunt, Filia mea, qui Religionum Divinos mores professi, propria salutis deinceps immemores mihi plurimum adversati fuere. Istæ memorans Salvator, tristes vultus præseferbat ac terrificos, Angeli quoque tristes admodum facies ostendebant. Multa iudem tormentorum loca perlustravit Veronica inexcogitatæ turpitudinis, variaque poenarum genera pro varijs inflictæ sceleribus. Eorum miseræ & infelicitati accedebat, quod crudelissimorum dæmonum operâ sæva tormenta subirent. Enimverò cum animam quampiam fuisset intuita quæ veluti vas bullientis aquæ oclusa torquebatur, dixit Dominus: Hæc anima fuit Sanctimonialis illius infelicis, quam aliquando dignovisti, talia tantavè patitur pro murmuris crimine, proquæ positis ejus maleficio inter Sorores litibus, ac præcipuè quod in Superiores linguam laxaverit, noluit verò miserabilis fœmina ea scelera Confessionis Sacramento delere, quocirca impœnitens obiit. *Cap. 5. De Offensa horribili facie Christi flagella mundo comminantis.*

Quo die festa D. Thomæ Apostoli celebrantur spiritum ad superos relaxans Veronica, vidit Christum alto sedentem solio, cujus iratis vultibus quæque contremiscere videbantur: audivit quoque Dominum Majestatis dira nimis flagella mundo comminantem propter innumera scelera undique ab impijs perpetrata mortalibus; ac pia Mater Mundi Regina Filium Deum in hæc verba precabatur. Noli quæso, Fili mi tantis humanum genus atterere supplicijs, parce peccantibus, miserere delinquentibus, tu qui misereri eligis potius quàm irasci. Cui Filius. Satis superquæ Genitrix piētissima præstolatus sum si fortè scelera defererent homines: jam amplius eos sustinere nequeo, quoniam in deteriora crimina quotidie dilabuntur, nullo timore, nullo è rubore à vijs suis pessimis divertunt, inspice Mater quantis me ad iracundiam provocant, dimitte jam me ut irascatur furor meus & deleam eos de terra. Tum Mater pleraque signa pietatis dabat Deum Filium rogans ut humano generi miseretur. Stabat immota mente Deus, neque iratus Matris precibus flectebatur. Denique pia Mater talia obsecrans peroravit. Volo, Fili mi istæ flagella te continere ad usque anni tempus dilapsum, quo Mortales impietates suas missas facere queant, & ad te Deum converti. Annuit Filius Genitrici, cujus votis satis semper facere consuevit, dixitque. Ego per anni decursum nedum multos per annos humani generis compatiar sceleribus, tuis precibus tuæ pietate flagellis parcens. Et placatus factus est Dominus à malignitate quam dixit facere mortalibus. Post hæc Veronica tremebunda ad corporeos usus regressa est, asserens Christi & Matris ultrò citroque loquentiū sermones duarum horarum spatium superavisse. Quas vero lachrymas, quos singultus, quævè suspiria Virgo Veronica dedit, & super

super errantes pia gestans viscera & facie visa Salvatoris supra quam dici queat tremenda, haud facile explicaverim. At inter lachrymas Sororibus advenientibus dixit. Cavete, ô Sorores dilectissimæ à criminibus nè fortè horrenda nimirum Salvatoris irati facies vos apprehendat. Heu! quantum terroris mortalibus pariet irati Dei immortalis Christi maximi aspectus! Quid quæso acturi sunt criminosi in die tremenda judicij? Ah Domine Deus custodi nos ac dirige ut in novissimo magni judicij die audire mereamur: Venite benedicti Patris mei. Noli rogaverim nostrorù scelerum impietatem attendere. *Hæc Veronica.* Paria vidisse se asserit Virgo solennijs Purificationis B. Virginis.

2. Quia est Advocata apud Deum pro mundo.

S. Bernard. serm. de Nativit. Virg. hominem alloquitur. Ad Patrem verebaris accedere solo auditu territus, ad Filium fugiebas. Jesum tibi dedit Mediatorem. Quid non apud Patrem talis Filius obtinebit? exaudietur utique pro reverentia sua, Pater enim diligit Filium. At verò trepidas & ipsum? Frater tuus, & caro tua est, tentatus per omnia absque peccato, ut misericors fieret. Hunc tibi Fratrem Maria dedis, sed forsitan & in ipso majestatem vereare Divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis apud ipsum? Ad Mariam recurte. Et *serm. 1. de Assumpt.* Advocatam præmisit peregrinatio nostra, quæ tanquam Judicis Mater, & Mater misericors, simpliciter, & efficaciter salutis nostræ negotia pertractaret.

In quo autem consistat officium Advocati, explicat *S. Anton. p. 4. tit. 15. cap. 19.* Undè etiam illam sapientem probat Advocatam. Sapientia Advocati, & eloquentia manifestatur ex tribus; scilicet quòd obtineat apud justum & sapientem Judicem 2do. Contra adversarium sagacem & astutum protegat. 3tio. Quòd in causa desperata vincat. Sed Virgo Advocata nostra obtinuit apud sapientissimum, & justum Judicem Deum, contra astutissimum adversarium diabolum in causa desperatissima inter Deum, & hominem, in qua nullus hominum qui eam præcesserat loqui audebat. Hanc etiam prudentiam Advocatæ nostræ prædicat *Richard. à S. Lawr. lib. 2. p. 1.* Tam prudens & discreta est Advocata Maria, quòd non potest Filius vindicare eos pro quibus ipsa allegat.

Quòd significatur in facto Abigail, *Reg. 15.* quæ avertit iram à *Nabal* subtilitate verborum suorum, qui *Nabal* significat peccatorem, tamen postea interfectus est *Nabal*, quia noluit emendari. *Jdiota contempl. de B. Virg.* potentiam ejus probat. Ipsa est Thesauraria gratiarum ipsarum. Cæteri Sancti jure quodam Patrocinij pro quibusdam sibi specialiter commissis plus possunt prodesse in Curia cælesti, quàm pro alienis; B. Virgo Maria sicut est omnium Regina, sic etiam omni-